

[Erenbjerg]

som har været udsat for følgerne af naturkatastrofer, og derfor skal der heller ikke herske nogen tvivl om, at vi gennem sikring af vore kyster i så vidt omfang som muligt skal gøre det trygt at bo også i umiddelbar nærhed af havet. At denne tryghed aldrig kan forventes opnået 100 pct., står vist enhver klart, men det må også bero på éns eget ansvar for de tilskikkelser, der kan blive én til del, når man har valgt at bosætte sig i et truet område.

Vi har et udbygget forsikringsprincip her i landet, og det foreliggende forslag vil i den foreliggende form være et helt afgørende brud på de hidtil gældende forsikringsprincipper. Det er socialdemokratiets holdning, at følgerne af en naturkatastrofe i videst muligt omfang skal søges dækket gennem en normal forsikringsordning. Det er derfor med glæde, vi konstaterer, at regeringen har til hensigt at optage forhandlinger med forsikringsselskaberne om dette spørgsmål. For så vidt disse forhandlinger ikke fører til noget positivt resultat, har regeringen tilkendegivet, at den vil sætte en undersøgelse i gang vedrørende, hvorledes man kan dække skadelidte ind.

På denne baggrund finder socialdemokratiet det forhastet at vedtage en folketingsbeslutning om oprettelse af en naturkatastrofefond, men vil ikke udelukke, hvis andre muligheder er udtømt, at man senere, eventuelt i forbindelse med forsikringsselskaberne, kan oprette en sådan.

Svend Heiselberg (V):

I betragtning af, at regeringen ikke har taget noget initiativ til oprettelse af en naturkatastrofefond, har såvel det konservative folkeparti som venstre følt det nødvendigt at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om etablering af en sådan fond. Allerede i forbindelse med stormen i 1976, hvor der også blev anrettet store skader, taltes der om et politisk initiativ til oprettelse af en fond – uden at der skete nogen ting. Dengang blev der ydet erstatning pr. kulance fra forsikringsselskaberne, men da der jo i husejerforsikringen ifølge policen ikke ydes erstatning for skader som følge af oversvømmelse fra hav, fjord, sø eller vandløb, burde folketinget allerede i 1976 have taget ved lære. Det skete ikke.

Derimod blev der fra politisk side efter stormen den 24. november 1981 givet udtryk for stor offervilje, ikke mindst fra daværende trafikminister Knud Heinesen. Han fik lejlighed til at føre en væsentlig del af sin valgkamp omgivet af pressens store opmærksomhed. Men nu er valget ovre, og stormen er kommet lidt på afstand. Vi er dog nogle, som ikke har glemt den 24. november, og som vil forebygge, således at mange mennesker ikke fremover skal lide store økonomiske tab i gentagelsestilfælde.

Jeg vil heller ikke undlade ved denne lejlighed at spørge, hvor ministerens svar på mit spørgsmål den 22. januar dette år er blevet af. Jeg bad bl.a. om en redegørelse for skadens omfang i Vestjylland, i hvor stort omfang der ingen dækning var for de skadelidte, hvor meget stormflodskatastrofen kom til at koste stat, amt og kommune, og hvilke politiske initiativer der påtænkes for at kunne yde fuld erstatning ved eventuelle fremtidige situationer som i 1976 og i 1981. Havde ministeren svaret, havde det måske ikke været nødvendigt med dette forslag til folketingsbeslutning i dag.

Venstre håber, at et flertal vil pålægge regeringen efter samråd med forsikringsbranchen at tage initiativ til etablering af en naturkatastrofefond.

Jeg siger udtrykkeligt, at det drejer sig om et beslutningsforslag. Ministeren talte, som om det var et decideret lovforslag, vi var kommet med. Her beder vi regeringen prøve at undersøge mulighederne. Derfor finder jeg, det er en besynderlig måde, ministeren fremstiller vores beslutningsforslag på.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal starte med at sige, at principielt går socialistisk folkeparti jo ind for, at man nationaliserer forsikringsselskaberne, da det alligevel er sådan, at staten må træde ind i de sager, hvor forsikringsselskaberne ikke dækker. Men det spørgsmål ligger ikke lige for. Jeg skal nu sige nogle ord om det foreliggende forslag.

Definitionen af ordet naturkatastrofe spiller en stor rolle i forbindelse med forslaget. Der er ikke forsøgt en sådan, og det kan jeg egentlig godt forstå, for det er meget svært.

Hvis vi nu opretter denne fond, så er vi bange for, at forsikringsselskaberne vil smut-